

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Pakiet dotyczący zamówień publicznych

(2018/C 387/07)

Sprawozdawca: Adrian Ovidiu Teban (RO/EPL), burmistrz miasta Cugir**Dokumenty źródłowe:** Komunikat w sprawie skutecznych zamówień publicznych dla Europy

COM(2017) 572 final

Komunikat w sprawie wspierania inwestycji poprzez dobrowolny mechanizm oceny ex ante aspektów dotyczących procedury udzielania zamówień publicznych w przypadku dużych projektów infrastrukturalnych

COM(2017) 573 final

Zalecenie Komisji w sprawie profesjonalizacji zamówień publicznych

C(2017) 6654 final

I. UWAGI OGÓLNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Stwierdza, że wiele państw członkowskich dopiero niedawno dokonało transpozycji dyrektyw z 2014 r. w sprawie zamówień publicznych i władze oraz podmioty gospodarcze dopiero dostosowują się do nowych przepisów dzięki szkoleniom i usługom doradczym. Komitet zauważa jednak w tym kontekście, że konieczne są dalsze postępy w dziedzinie cyfrowych zamówień publicznych.
2. Zwraca się do Komisji, by w terminie trzech lat od transpozycji tych dyrektyw przeprowadziła pogłębioną ocenę sposobu, w jaki europejskie normy dotyczące zamówień publicznych zostały transponowane do przepisów krajowych poszczególnych państw członkowskich i tego, jak są one wdrażane, zalecając przy tym podejście wielopoziomowe. Jest zdania, że w tego rodzaju ocenie należałoby podkreślić zarówno sposób wdrażania na poziomie lokalnym i regionalnym, ze względu na znaczenie władz lokalnych i regionalnych w dziedzinie zamówień publicznych, w której są one głównymi partnerami na etapie wdrażania, jak i to, w jakim stopniu nowe zasady uprościły bądź skomplikowały przepisy w tej dziedzinie poprzez odpowiednią transpozycję dyrektyw, ułatwiły małym i średnim przedsiębiorstwom dostęp do zaproszeń do składania ofert, ograniczyły przeszkody biurokratyczne oraz zwiększyły wykorzystanie strategicznych procedur udzielania zamówień publicznych. Należy również ocenić, czy nowe zasady przyczyniły się – i w jakim stopniu – do wzrostu efektywności wydatków publicznych i zwiększenia zatrudnienia. W nawiązaniu do dyskusji prowadzonych w ramach grupy zadaniowej ds. zasady pomocniczości KR jest gotów do współpracy z innymi instytucjami europejskimi w celu dostarczania lepszych informacji zwrotnych na temat wdrażania polityki UE na szczeblu lokalnym i regionalnym, tak aby unijne przepisy lepiej służyły obywatelom.
3. Uważa, że wprowadzone w ramach reformy z 2014 r. strategiczne zamówienia publiczne nadały procedurom udzielania zamówień publicznych wysoki stopień złożoności, przez co zajmujące się nimi osoby mogą wymagać dodatkowych szkoleń, aby uniknąć niepewności co do charakteru prawnego kolejnych kryteriów mających na celu promowanie celów związanych z innowacyjnością, kwestiami społecznymi czy środowiskiem. Komitet podkreśla, że należy dokładnie przeanalizować wszelkie nowe inicjatywy Komisji w dziedzinie zamówień publicznych, by uwzględnić lokalne uwarunkowania i upewnić się, że nie zwiększają one obciążeń administracyjnych instytucji zamawiających.
4. Stwierdza z ubolewaniem, że normy dotyczące pomocy państwa oraz europejskie przepisy w zakresie rachunkowości, takie jak standard ESA 2010, oraz praktyka Komisji faktycznie stanowią presję, by udzielać zamówień publicznych, co jest „prostszym” sposobem, aby respektować przepisy UE w zakresie konkurencji oraz unikać ryzyka „nadmiernej rekompensaty”. Ogranicza to w rezultacie swobodę państw członkowskich w zakresie organizacji usług publicznych, zwłaszcza w dziedzinie społecznej, co stoi w sprzeczności z zapisami art. 14 TFEU. Jednocześnie zwraca uwagę na fakt, że w kontekście pomocy państwa nie istnieje odpowiednik „wewnętrznego wyjątku” w przepisach dotyczących zamówień publicznych, co stwarza dodatkowe obciążenia, niepewność i zakłócenia w zarządzaniu i w rezultacie prowadzi do gorszego wykonania budżetu.

5. Wyraża zaniepokojenie faktem, że w dokumencie Komisji *Quality of Public administration: a toolbox for practitioners. 2017 edition* [Jakość administracji publicznej – Zestaw narzędzi dla praktyków, wydanie 2017] ⁽¹⁾, sugeruje się, iż organy administracji publicznej są zasadniczo **zobowiązane** do angażowania się w strategiczne zamówienia publiczne, by uzyskiwać lepsze wyniki społeczne, w tym w zakresie zrównoważonego rozwoju i innowacji, a także, że władze publiczne są zobowiązane w ramach polityki publicznej do nawiązywania kontaktów z wykonawcami.
6. W związku z tym zwraca uwagę, że uwzględnienie kryteriów ekologicznych, społecznych i związanych z innowacjami przewidzianych w ramach reformy z 2014 r. należy pozostawić w gestii odpowiednich władz publicznych, zgodnie z zasadą samorządności lokalnej w organizacji usług publicznych, oraz że należy przy tym uwzględnić między innymi kryteria celowości oraz wyważoną ocenę skutków uwzględniającą aspekt kosztów i wyniki inwestycji.
7. Podkreśla, że korzystając ze swej siły nabywczej w celu wyboru towarów, usług i robót zgodnych z zasadami ochrony środowiska, europejskie władze publiczne mogą wnieść istotny wkład w zrównoważoną konsumpcję i produkcję, bardziej zasobooszczędną gospodarkę i tym samym w realizację celów zrównoważonego rozwoju dzięki dobrowolnemu instrumentowi ekologicznych zamówień publicznych. W związku z tym wyraża zadowolenie z opublikowania w październiku 2017 r. broszury Komisji Europejskiej na temat zamówień publicznych na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym ⁽²⁾.
8. Podkreśla, że podczas reformy w 2014 r. zatwierdzono prawo organów publicznych do bezpośredniego świadczenia i organizacji swoich usług, a także zdefiniowano pojęcia „zamówienia wewnętrznego” i „współpracy publiczno-publicznej”. W związku z tym zamówienia publiczne są jedynie jedną z wielu możliwości świadczenia usług publicznych, a forma zarządzania tymi usługami nie powinna być z góry określona.
9. Zwraca się do Komisji o szybkie dokończenie projektu dotyczącego procedur udzielania zamówień publicznych ukierunkowanych na innowację oraz przewodnika dotyczącego odpowiedzialnych społecznie zamówień publicznych w celu łatwiejszego wdrażania przepisów prawnych w państwach członkowskich, a szczególnie zastosowania oferty najkorzystniejszej ekonomicznie jako pierwszego kryterium udzielania zamówień publicznych. Zachęca w tym względzie Komisję, by uściśliła, że nie jest to równoznaczne z najniższą ceną.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

W sprawie komunikatu w sprawie skutecznych zamówień publicznych dla Europy

10. Popiera pogląd, że skuteczne zarządzanie zamówieniami publicznymi stanowi integralny element jakości administracji publicznej w całej UE, ponieważ są one prawdziwie horyzontalną funkcją administracyjną dotyczącą praktycznie wszystkich organów publicznych, od ministerstw federalnych po lokalne usługi publiczne, przez co w dużej mierze odzwierciedlają jakość sprawowania rządów ⁽³⁾. W związku z tym zamówienia publiczne powinny zostać włączone do programu UE na rzecz lepszego stanowienia prawa.
11. Zwraca uwagę, że pakiet ten zostanie omówiony do października 2018 r., przed upływem terminu stopniowego wprowadzania nowych zasad udzielania zamówień w odniesieniu do stosowania narzędzi cyfrowych. W związku z tym dopiero okaże się, czy nowe przepisy dotyczące elektronicznych zamówień publicznych pozwolą osiągnąć zamierzone cele i czy konieczne będą dalsze dostosowania regulacyjne.
12. Uważa, że w obecnych przepisach dotyczących udzielania zamówień publicznych kładzie się tak duży nacisk na ich przejrzystość i wykorzystanie strategiczne, że może to naruszyć skuteczność procedur. Dlatego w szczególności mniejsze jednostki samorządu lokalnego i regionalnego nie czują się na siłach organizować zamówienia publiczne, ponieważ obawiają się popełnienia błędów proceduralnych lub nie są skłonne odstąpić od klasycznych procedur przetargowych czy też opracować innowacyjne procedury w tej dziedzinie. Należałoby zatem zredagować znormalizowane dokumenty na potrzeby zamówień.
13. Podkreśla, że złożone procedury oraz brak standardowych dokumentów doprowadziły do zwiększenia kosztów administracyjnych związanych z zamówieniami publicznymi, zarówno dla nabywców, jak i dla sprzedających, a względna łatwość zaskarżania decyzji dotyczących zaproszeń do składania ofert w sądzie apelacyjnym spowodowała liczne sprawy sądowe i zbyt dużą liczbę sporów. Przepisy państw członkowskich mające na celu realizację określonych w dyrektywach celów nie powinny zwiększać złożoności regulacji ani rozszerzać ich liniowo poniżej progów, tak jak miało to miejsce w niektórych krajach. Nasilenie roszczeń niektórych oferentów powołujących się na dyrektywę w sprawie procedur odwoławczych wskazuje, że Komisja i państwa członkowskie muszą podjąć zdecydowane działania, by oferenci nie wykorzystywali w niewłaściwy sposób praw przyznanych na mocy tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Z dokumentem można się zapoznać tutaj.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/environment/gpp/pubs_en.htm

⁽³⁾ Komisja Europejska *Quality of Public Administration: A Toolbox for Practitioners*. [Jakość administracji publicznej – Zestaw narzędzi dla praktyków], wydanie 2017, dostępne tutaj (w języku angielskim).

14. Zauważa przy tym, że zamówienia publiczne w dziedzinie innowacji stwarzają dodatkowe problemy w zakresie sprawowania rządów i spójności z punktu widzenia głównych celów zamówień publicznych i celu jako instrumentu polityki w zakresie innowacji. Dlatego innowacje w ramach udzielania zamówień publicznych wymagają wzmocnienia umiejętności w zakresie wiedzy teoretycznej, operacyjnej i w zakresie zarządzania oraz wymagają standardowych dokumentów, aby umożliwić wielostronne negocjacje, których wymagają złożone projekty.

15. Zauważa w związku z tym, że z analiz Komitetu dotyczących europejskiego semestru wynika, że rynki zamówień publicznych często ograniczają inwestycje⁽⁴⁾. Z przeprowadzonego przez KR badania na temat przeszkód w inwestycjach na szczeblu lokalnym i regionalnym wynika, że przepisy w zakresie zamówień publicznych stanowiły dla miast i regionów znaczące utrudnienie w inwestycjach, w szczególności ze względu na swoją złożoność, różne sposoby wdrażania przepisów lub brak skuteczności ram zamówień publicznych, zbyt długi czas trwania i niepewność dotycząca procedur prawnych⁽⁵⁾.

16. Uważa, że zawarte w komunikacie stwierdzenie, że 55 % zamówień udzielanych jest na podstawie kryterium najniższej ceny, może wprowadzać w błąd, jako że w reformie z 2014 r. znacząco poszerzono możliwość uwzględniania kryteriów strategicznych zamówień publicznych, a nowe ramy prawne transponowano do prawa krajowego dopiero w 2016 r., nie upłynęło więc wystarczająco dużo czasu, by można było przeprowadzić pełną analizę ich wpływu. Komitet pragnie dodać, że udzielenie zamówienia na zasadzie wyłączności jedynie na podstawie kryterium najniższej ceny niekoniecznie oznacza, że w danej procedurze zamówienia publicznego nie uwzględniono celów społecznych lub związanych ze środowiskiem naturalnym – kryteria strategiczne mogą być równie skutecznie uwzględnione w specyfikacji danego zaproszenia do składania ofert, np. poprzez pełne uwzględnienie pewnych kryteriów środowiskowych lub związanych z energią. W takich wypadkach, choć zamówienie zostało udzielone na podstawie najkorzystniejszej ceny, zgodnie z unijnymi przepisami uwzględnione zostały w pełni wszystkie kryteria strategiczne.

17. W tym kontekście odnosi się do badania zleconego przez Dyрекcyję Generalną ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP na temat strategicznego wykorzystywania zamówień publicznych w celu wspierania strategii politycznych w dziedzinie środowiska, społeczeństwa i innowacji⁽⁶⁾, w którym podkreślono, że **władze lokalne i regionalne przeprowadzają szereg strategicznych procedur przetargowych** (na przykład w Hiszpanii), podobnie jak instytucje publiczne, takie jak szkoły, uniwersytety i publiczne szpitale.

18. Z przeprowadzonego w 2016 r. badania dotyczącego laureatów pierwszej edycji „Europejskiego Regionu Przedsiębiorczości” zorganizowanej przez Europejski Komitet Regionów wynika jednak, że stopień uproszczenia wciąż nie wystarcza, by umożliwić MŚP dostęp do zamówień publicznych⁽⁷⁾. Zauważa, że zamówienia publiczne mają duże znaczenie dla MŚP, a interesy tych przedsiębiorstw powinny stać się centralnym elementem polityki zamówień publicznych i jej realizacji.

19. W odniesieniu do transgranicznych zamówień publicznych zwraca uwagę na fakt, że z komunikatu Komisji *Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE*⁽⁸⁾, przyjętego 20 września 2017 r., wynika, iż główną przyczyną wielu problemów związanych z granicami jest różnorodność przepisów krajowych systemów prawnych i administracyjnych. Poszczególne państwa członkowskie stosują normy określone w unijnym prawie z różnym stopniem rygorystyczności. W związku z tym stosowanie dwóch różnych systemów po obu stronach granicy wewnętrznej może prowadzić do złożonych sytuacji, a w niektórych przypadkach do braku pewności prawa generującego dodatkowe koszty.

20. W związku z tym ponownie wyraża głębokie przekonanie, że na tym etapie Komisja powinna skupić się przede wszystkim na wdrożeniu dyrektyw z 2014 r., ponieważ mimo unijnych ram prawnych państwa członkowskie mają pewien stopień elastyczności i margines swobody co do sposobu transpozycji prawodawstwa UE w swoich systemach krajowych, co mogłoby np. ograniczyć dostęp MŚP do zamówień publicznych lub utrudniać transgraniczne zamówienia publiczne.

⁽⁴⁾ Europejski Komitet Regionów, *Europejski semestr 2017*. KR, *Analiza terytorialna sprawozdań krajowych i towarzyszący komunikat*, sprawozdanie Komitetu Sterującego Platformy Monitorowania Strategii „Europa 2020”, dostępne tutaj.

⁽⁵⁾ Badanie Europejskiego Komitetu Regionów *Obstacles to investments at local and regional level* [Przeszkody utrudniające inwestycje na poziomie lokalnym i regionalnym], 2016, dostępne tutaj (w języku angielskim).

⁽⁶⁾ *Strategic use of public procurement in promoting green, social and innovation policies* [Strategiczne wykorzystanie zamówień publicznych w celu wspierania strategii politycznych w dziedzinie środowiska, społeczeństwa i innowacji], analiza zlecona przez Dyрекcyję Generalną ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP Komisji Europejskiej i opublikowana 15 czerwca 2016 r., dostępna tutaj.

⁽⁷⁾ *Report on the Survey of EER Regions: How to make life easier for SMEs?* [Sprawozdanie dotyczące badania na temat europejskich regionów przedsiębiorczości – Jak ułatwić życie MŚP?], Europejski Komitet Regionów, 2016, Bruksela, s. 4 i 5.

⁽⁸⁾ Z dokumentem można się zapoznać tutaj.

21. Uważa, że kluczowe znaczenie ma inicjatywa dotycząca wdrażania *Zwiększenie przejrzystości i uczciwości oraz lepsza jakość danych*, a w szczególności podległa jej inicjatywa *Propagowanie tworzenia publicznych rejestrów zamówień*. Jednak Komisja powinna pomóc władzom publicznym – nie tylko upowszechniając konkretne przykłady i najlepsze praktyki, ale przede wszystkim przyjmując standardowe dokumenty, formularze i specyfikacje, tak jak miało to już miejsce w przypadku przyjęcia jednolitego europejskiego dokumentu zamówienia. Pomogłyby one spełnić kryteria w zakresie przejrzystości, nie ułatwiając przy tym zmywy, poprzez rozpowszechnianie informacji wykraczających poza wymogi prawne.

22. Jednocześnie popiera inicjatywę dotyczącą wdrażania Komisji *Przedstawienie wytycznych dotyczących praktycznego stosowania nowych przepisów dotyczących uczciwości i podstaw wykluczenia dotyczących zmywy, a także opracowanie bazy danych nieprawidłowości*, gdyż uważa ją za krok w dobrym kierunku, a także sądzi, że władze publiczne powinny zająć się w pierwszej kolejności zwiększaniem ogólnej świadomości urzędników zajmujących się przetargami, organizując dostosowane do ich potrzeb szkolenia i zaopatrując ich w instrumenty służące zapobieganiu, wykrywaniu i zwalczaniu przestępczości korporacyjnej, takiej jak korupcja, zmywa i pranie pieniędzy.

23. Jeśli chodzi o propozycję Komisji dotyczącą zorganizowania – w ramach działań zmierzających do stworzenia szerokiego partnerstwa opartego na współpracy – dobrowolnych usystematyzowanych dialogów na temat udzielania zamówień publicznych, które w stosownych przypadkach byłyby w pełni zgodne z procesem europejskiego semestru, uważa, że Komisja podąża we właściwym kierunku, **muszą jednak zostać spełnione pewne warunki**. Jako że oczekuje się od stron biorących udział w partnerstwie dobrowolnych zobowiązań, należy od samego początku wskazać, że podmioty te muszą dysponować pewną legitymacją. Jednocześnie nie należy podważać swobody, jaką dyrektywy w sprawie zamówień publicznych z 2014 r. przyznają władzom lokalnym w zakresie decyzji dotyczących uwzględniania kryteriów środowiskowych, społecznych i dotyczących innowacji, a ponadto należy zadbać o właściwą reprezentację partnerów społecznych w ramach tego partnerstwa.

24. Stwierdza, że jak podkreśliła Komisja, władze wszystkich szczebli oraz zainteresowane strony mają największe predyspozycje, by określić charakter i zakres swojego zaangażowania; uważa jednak, że nie jest do końca jasne, czy władze lokalne i regionalne zostaną zaangażowane, tak jak to być powinno, w proponowane zorganizowane dialogi czy też jedynymi partnerami Komisji będą Parlament Europejski i Rada.

Odniesienie do zalecenia Komisji w sprawie profesjonalizacji zamówień publicznych

25. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w zaleceniu Komisji zachęca się władze publiczne do poprawy efektywności i dostępności ofert przetargowych oraz do wykorzystania ich do wspierania innowacji i digitalizacji. Wzywa państwa członkowskie, aby dążyły do szybkiego cyfrowego przekształcenia procedur oraz do wprowadzenia procedur elektronicznych na wszystkich istotnych etapach, poczynając od zawiadomienia, przez dostęp do ofert i ich składanie, aż do oceny, przyznawania kontraktów, zamówień, wystawiania faktur i płatności.

26. Uważa, że przepisy, inicjatywy Komisji w tej dziedzinie i związane z nimi obciążenia administracyjne dla władz publicznych muszą być proporcjonalne do udziału zamówień publicznych wykraczającego ponad unijne progi w odniesieniu do wszystkich procedur przetargowych w poszczególnych państwach członkowskich, w tym do zamówień publicznych znajdujących się poniżej wspomnianych progów unijnych. Uważa ponadto, że Komisja powinna czuwać nad zapewnieniem tej proporcjonalności.

27. Sprzeciwia się wszelkiego rodzaju obowiązkowym wytycznym dotyczącym szkolenia i kształcenia pracowników administracji, ponieważ mogłyby one naruszać zasadę suwerenności państw członkowskich, regionów i władz lokalnych w odniesieniu do organizowania własnej administracji.

28. Nawiązuje do dokumentu roboczego służb Komisji *The Value Added of Ex ante Conditionalities in the European Structural and Investment Funds* [Wartość dodana warunków wstępnych w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych] z 31 marca 2017 r.⁽⁹⁾, w którym Komisja stwierdza, że warunkowość ex ante wsparła transpozycję i wdrażanie odpowiedniego prawodawstwa UE, usuwanie barier dla inwestycji w UE oraz osiągnięcie celów strategicznych UE, a także zainicjowała proces reform politycznych i realizację zaleceń dla poszczególnych krajów.

29. Jest zdania, że te inicjatywy Komisji Europejskiej są niezbędne do skutecznego wdrożenia ram UE dotyczących zamówień publicznych, uważa jednak, że należy dogłębnie przeanalizować skuteczność wszystkich tych instrumentów lub inicjatyw i uwydatnić ich synergię i komplementarność, oraz twierdzi, że wszelkie nowe działania powinny być w pełni uzasadnione, aby uniknąć nakładania zbędnych obciążeń administracyjnych na władze lokalne i regionalne.

⁽⁹⁾ Z dokumentem można się zapoznać tutaj, więcej informacji tutaj.

30. Ubolewa nad faktem, że w ramach ogólnej strategii politycznej i strategii mających na celu propagowanie społecznych i ekologicznych zamówień publicznych oraz, ogólniej, właściwego wykorzystania środków publicznych, Komisja nie zwraca wystarczającej uwagi na potrzebę profesjonalizacji. Uważa, że profesjonalizacji nabywców publicznych nie można postrzegać w oderwaniu od dobrego zarządzania i profesjonalizacji w ujęciu ogólnym podczas świadczenia odpowiednich usług na poziomie lokalnym i zarządzania nimi.

31. W tym samym duchu argumentuje, że w odniesieniu do usług publicznych w wielu przypadkach bardziej właściwe byłoby utrzymanie zamówień wewnętrznych lub wykorzystanie rozwiązań alternatywnych do zamówień publicznych.

32. Wyraża zadowolenie, że wniosek Komisji z dnia 7 czerwca 2018 r. dotyczący rozporządzenia ustanawiającego program na rzecz jednolitego rynku przewiduje możliwość wsparcia działań zmierzających „do zapewnienia szerszego wykorzystywania strategicznych zamówień publicznych, profesjonalizacji nabywców publicznych, poprawy dostępu do rynków zamówień publicznych dla MŚP, zwiększenia przejrzystości, uczciwości i jakości danych, pobudzenia transformacji cyfrowej w dziedzinie zamówień publicznych i promocji wspólnego udzielania zamówień poprzez wzmocnione partnerstwo z państwami członkowskimi, usprawnienia gromadzenia i analizy danych, w tym poprzez opracowywanie specjalnych narzędzi informatycznych, wspierania wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, dostarczania wytycznych, dążenia do korzystnych umów handlowych, wzmocnienia współpracy między organami krajowymi oraz uruchomienia projektów pilotażowych ⁽¹⁰⁾”.

33. Zauważa, że potrzebne są dalsze wytyczne w sprawie elektronicznych formularzy i procedur e-zamówień, tak aby uniknąć sytuacji, w których podejścia krajowe są sprzeczne z podejściem unijnym, a władze lokalne i regionalne pozostają w niepewności co do tego, kiedy i w jaki sposób wykorzystywać różne formularze i procedury. Podkreśla pozytywną rolę, jaką ośrodki wiedzy mogą odgrywać w ułatwianiu prawidłowego wdrażania i interpretacji unijnych przepisów i prawodawstwa UE poprzez bezpłatne informowanie władz lokalnych i regionalnych oraz doradzanie im i ich stowarzyszeniom.

34. Popiera punkt widzenia federacji Housing Europe, której zdaniem kluczowym elementem profesjonalizacji i innowacji w dziedzinie zamówień publicznych mogłoby być opracowanie europejskiego zbioru rozwiązań określonych w standardowych dokumentach obejmujących wachlarz alternatyw – od rozwiązań technicznych mających na celu spełnienie wymogów dotyczących planów w zakresie klimatu i energii po nowatorskie stawianie czoła wyzwaniom społecznym. Tego rodzaju ogólnoeuropejski rejestr ustanowiony pod auspicjami Dyrekcji Generalnej ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP (DG GROW) powinien opierać się na wiedzy specjalistycznej i praktykach zgromadzonych przez europejskie federacje, umożliwiłyby ewentualną standaryzację procedur, a także zmniejszyłyby liczbę postępowań ⁽¹¹⁾.

Zalecenia dotyczące komunikatu w sprawie wspierania inwestycji poprzez dobrowolny mechanizm oceny ex ante aspektów dotyczących procedury udzielania zamówień publicznych w przypadku dużych projektów infrastrukturalnych

35. Z zadowoleniem przyjmuje dobrowolny charakter mechanizmu ex ante i uważa, że okaże się on szczególnie ważny w przypadku koncesji po raz pierwszy przedkładanych w ramach zharmonizowanego systemu UE.

36. Jest również przekonany, że mechanizm ten odegra decydującą rolę w zmniejszaniu zagrożenia opóźnień i przekraczania budżetu wynikającego z trudności napotkanych w ramach procedur przetargowych dotyczących projektów transgranicznych na dużą skalę.

37. Zwraca się do Komisji, by podczas udostępniania informacji na stronie poświęconej mechanizmowi ex ante i przekazywania informacji za pośrednictwem mechanizmu powiadamiania oraz mechanizmu wymiany informacji, zapewniała ochronę poufnych informacji handlowych oraz przestrzeganie poufności informacji, które mogłyby zostać wykorzystane przez zainteresowanych wykonawców do zakłócenia konkurencji.

38. Spodziewał się większej jasności w odniesieniu do reakcji Komisji na postulaty przekazywane za pośrednictwem pomocy technicznej; osoby zajmujące się pomocą techniczną powinny być świadome konsekwencji, jakie ich interwencje i mechanizm powiadamiania mogą wyrzucić na ewentualne późniejsze postępowanie sądowe dotyczące zamówienia publicznego. Zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób mechanizm ex ante może rozwiązać niektóre problemy związane z nasileniem się roszczeń związanych z dyrektywą w sprawie procedur odwoławczych.

Bruksela, dnia 5 lipca 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

⁽¹⁰⁾ COM(2018) 441 final.

⁽¹¹⁾ Dokument dostępny tutaj.